

Når spørgsmålet er rejst her, skal jeg da gerne bekræfte, at jeg også finder det relevant, at dette her tages op som et væsentligt emne i det samarbejde, som jo foregår og skal foregå mellem skolen og hjemmene. Det er en vigtig sag at tage på dagsordenen, når der er forældremøder, og så er det ellers selvfølgelig skolens ansvar at få den daglige virksomhed til at fungere på en tilfredsstillende måde, både for de elever, som ingen problemer har, men også for dem, som indimellem skaber problemerne. Vi ved erfaringsmæssigt, at det kan der være mange forskellige årsager til, som også skolen bliver nødt til at interessere sig for og i en række tilfælde kun kan tage fat på ved også at samarbejde med kommunens sociale myndigheder.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret. Det er formentlig ministeren bekendt, at en stor undersøgelse, som godt nok er 5 år gammel, om lærerprofilen i Danmark viste, at hver anden lærer, hvis de kunne vælge om igen, ville vælge et andet job, en anden uddannelse. Så der er altså en betydelig utilfredshed med lærergeneringen, og det er vel nærliggende at formode, at en del af denne utilfredshed og frustration ligger i den stadig mere adfærdsvanskelige opførsel fra eleverns side – herunder verbale trusler og direkte korporlige trusler.

Mener ministeren, at der i dag bliver gjort tilstrækkeligt for at dæmpe op for det her? Ministeren talte om, at der er sanktioner. Bliver de brugt i tilstrækkeligt omfang, f.eks. bortvisning? Eller skal læreren som offer for vold fortsat som en del af normalbilledet kunne møde sin voldsmand, selv om det er en knægt på 12 eller 15 år? Kan det være rigtigt?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Man kan ikke bortvise en elev, som er undervisningspligtig, men man kan sætte andre foranstaltninger i værk, herunder også foranstaltninger, som ligger uden for den skole, hvor problemet er opstået.

Som jeg sagde allerede i min indledning, er det en sag, man selvfølgelig skal tage alvorligt, og jeg mener ikke, at man på nogen måde skal finde sig i vold eller trusler om vold, men jeg har tillid til, at skolerne i deres arbejde – også under indtryk af, at vi i forbindelse med den nye folkeskolelov sætter et meget omfattende efteruddannelsesprogram i gang, og at vi nu har overvejelser om også at ændre læreruddannel-

sesloven – har de aspekter med inde i billedet, som knytter sig også til skolens sociale liv.

Jeg tror, at man på mange felter kan gøre en forebyggende indsats for, at de problemer ikke skal opstå, men det kan jo ikke afvises, at en del af problemerne er affødt af, at barnet eller den unge kan have vanskelighederne andre steder end i skolen, nemlig hjemmefra eller fra en kammeratskabskreds uden for skolen.

Så man kan ikke give nogen patentløsning på, hvordan man klarer de her problemer. Man må først og fremmest lægge op til den enkelte skole og den enkelte lærer at forebygge, at de her problemer opstår.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret. Når ministeren taler om den nye læreruddannelse, mener ministeren så, at der skal indgå selvforsvar og jiu-jitsu i den læreruddannelse, eller er det endnu mere pædagogik til forebyggelse?

Nu viser udviklingen, at der altså sker mange af disse dramatiske ting, og ministeren, som jo selv har en pædagogisk baggrund uddannelsesmæssigt, ved vel som en selvfølgelig ting, at det, som børn og unge må have som et led i et uddannelsesforløb og en opdragelse, er faste grænser og konsekvenser, hvis man overskrider dem.

Mener ministeren, at der er det i den danske folkeskole, eller vil ministeren tage initiativ til på en eller anden måde at beskytte lærerne og sørge for, at der er nogle faste grænser i forhold til de elever, som overskrider disse grænser med vold eller trusler – med alle de kedelige aspekter, det har for de andre elever, der opdager og oplever, hvordan voldelige kammerater kan slippe godt af sted med deres adfærd?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der er faste grænser. Vold eller trusler om vold skal ikke accepteres, og jeg gentager det gerne – selvfølgelig ikke. Hvad der så skal sættes ind af foranstaltninger for at forebygge eller for at forhindre det, er det op til den enkelte skole og den enkelte lærer at søge afklaret.

Så vil jeg gerne sige, hvilket jeg ikke fik sagt ved det tidligere spørgsmål, at det kan godt være, at der er lærere, der, når de bliver spurgt, vil hævde, at var muligheden til stede, så ville de søge et andet job eller tage en anden uddannelse. Men jeg synes, det er rigtigt at få konstateret også ved denne lejlighed, hvor spørgsmålet er bragt op, at der heldigvis i disse år er en